

[Weikop.]

mægtig arbejdsbesparelse, og hvis tillige prismyndighederne afstår fra at indkalde regnskaber og atter regnskaber, tror jeg, at administrationen kan indskrænkes betydeligt.

Priskontrolrådet skal ikke være et indtægtsregulerende organ, alene af den grund, at det ligger udenfor priskontrolrådets opgave at gøre en virksomhed indtægtsgivende, hvis regnskaberne viser tab. Mon ikke det ville være en opgave for afviklingskommissionen at se på, om prisadministrationen ikke kan forenkles, om det f. eks. stadig er nødvendigt at opretholde et priskontrolråd eller en priskontrol af det omfang, vi har nu. Det er jo muligt, at prisdirektoratet med direkte ansvar overfor ministeren var tilstrækkeligt. Jeg ønsker selvfølgelig ikke at give administrationen mere magt — tværtimod. Men det var måske værd at undersøge, i hvilket omfang f. eks. i det sidste år priskontrolrådet har tilsidesat prisdirektoratets indstillinger, for derigennem at kunne bedømme priskontrolrådets betydning. Alle er jo enige om, at prisadministrationen skal indskrænkes, og derfor ganske uenige med afviklingskommissionen i, at administrationen skal udvides på noget punkt. Derfor forekommer det mig at være den højtærede handelsministers opgave at drage omsorg for, at prisdirektoratet indskrænkes på alle de områder, hvor der er mindste mulighed derfor. Ganske vist er jeg gået med til som et plaster på det sår, der hedder pristidende, at priskontrolrådet gennem de af prisdirektoratet af og til udsendte meddelelser kan orientere offentligheden på en objektiv måde om de afgørelser, der træffes, men jeg går ud fra, at der ikke skal ansættes en prisredaktør af den grund. Lad mig i denne forbindelse gøre opmærksom på, at de meddelelser, der udsendes, må være absolut objektive og ikke på noget punkt indeholde oplysninger, som priskontrolrådets medlemmer i henhold til § 4 er forpligtet til at hemmeligholde. Hvis det skulle vise sig, at meddelelserne bliver uheldigt affattet, vil der være grund til at tage spørgsmålet op igen, og det varer jo ikke så længe.

Jeg havde iøvrigt rejst spørgsmålet om priskontrolrådets ret til at foretage produktionsreguleringer eller rettere sagt dets manglende ret dertil, men da der er enighed om at tage spørgsmålet op i vareforsyningsudvalget, har jeg afstået fra at tage det op til drøftelse i forbindelse med dette lovforslag.

Som allerede det ærede medlem hr. Aksel Møller har sagt, tiltræder vi lovforslaget til trods for, at man havde ønsket at nå videre ad afviklingens vej. Men da afviklingskommissionen arbejder videre med prisloven, sætter vi vor lid til, at kommissionen senere fremkommer med en redegørelse, som kan afgive grundlag for en endelig afvikling, inden prisloven næste gang kommer til behandling. Loven kunne efter min opfattelse have været formuleret mere enkelt allerede nu, men hvis der skal opnås enighed, er det nødvendigt at slå af på sine krav. Det, vi har gjort, er at skabe enighed. Det anser vi også for betydningsfuldt med hensyn til lovens administration, idet det altid må være betydningsfuldt, at så mange partier som muligt står bagved prisloven.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: I venstremindretallets afsnit i betænkningen står udtrykkeligt, at den frie konkurrence kan give den billigste og bedste betjening af samfundet. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har nu forklaret sagen med de høje grønsagspriser i København derhen, at de skyldes, der er for mange grønsager, og derfor er de handlende nødt til af frygt for at brænde inde med det, de har købt, at sætte ekstraordinært høje priser. Når vi kommer dertil, at for mange varer fremtvinger højere priser, takket være den såkaldte frie konkurrence, kan vi vist heller ikke komme længere, i hvert fald kan det ærede medlem hr. Axel Kristensen ikke komme længere ud med sin agitation. Dermed slår han sig selv i ansigtet, og dermed kan vi lade det ærede medlem og hans argumentation ligge.

Men lad mig blot erindre om, at dette med de høje grønsagspriser er noget, der har foreligget under den nugældende affattelse af § 8, hvorefter prismyndighederne skal have pligt til at skride ind. Det gjorde de blot ikke. Fuldt bevidst om, at der her blev taget urimelig høje avancer, nøjedes de med at udsende en opfordring gennem Ritzaus bureau om, at husmødrene skulle se sig for, hvor de købte — det var alt; de overholdt altså ikke engang loven.

Den højtærede handelsminister siger, at han forstår ikke, at jeg kritiserer den foreslåede affattelse af § 8 så stærkt, for mange af de ting, jeg har kritiseret, er jo afgørelser, der er truffet i henhold til den